

Opvoeding en toerusting ..

in het droevige product van de vorige eeuw, in het zo'n beetje eengeworden Europa, in die economie van de verwenelementen op een bodem van structurele uitzichtloosheid.

Opvoedliteratuur hebben we in Nederland in twee soorten. Om een stukje zakelijke terminologie te hanteren: het is incidentgedreven, beide lijden aan die kwaal. Men zou een set principes willen hebben voor de middellange termijn, liefst inzichtelijk en samenhangend; voor de serieuze opvoeders. En een set voor de dagelijkse omgang, een Getting Started dat voor iedereen werkt en als puzzelstukjes past op de tweede set.

Internetquotum, huisregel bonus-malus, huiswerk. Dat zijn van die dagelijkse dingen. Het schattige Onderwijsmuseum met dito José Hordijk¹ monteerte in de schooldirecteurdeur (waarom is dat dan geen normaal Nederlands?) een multiple choice-vermaning.

Incident versus lange termijn Anders gezegd: die incidenten die blijven terugkomen. Dat vergt doorzettingsvermogen, consequentheid en (dus) ijver. De lange termijn daarentegen, is meer gebaat bij ongeduld: dat moet toch ook allemaal eens ergens naar leiden.

Het ergert mij te zien, dat de juf op school de oogst van het tekort aan lange termijnwerk van de ouders op haar bord krijgt – en dit ga ik niet beargumenteren want u gaat eerst maar een kwartiertje nadenken over uw gedrag voordat u bij me terugkomt.

Zo. Zullen we dan verder gaan?

“Dat een kind moet leren wat zijn grenzen zijn.” “Ze weet nu dat het niet aan haar lag, maar aan de pester.” Een tweetal duidelijke voorbeelden van de incidentgedreven reactie.

Het jammere aan die dingen is, dat een opvoedblad uit onverdachte hoek dit zomaar opschrijft. Juist pestgedrag is niet incidenteel. Kennelijk is het gedrag niet erg doortastend bestudeerd gedefinieerd, hoe ironisch. Uiteraard gaat het over een grens heen, dat was ook het oogmerk van de pester dus wat is het nieuws? En aan relativeren heb je niets, als het steeds terugkomt. Negeren is trouwens ook erg.

“Stuk voor stuk griffelwinnende jeugdnovelles geschreven door stoere auteurs met woeste hardos en stevige schouders, danwel verlegen meisjes met introspectieve blik, vulpen in de hand, wit singlet, natuurlijke kohlvoering en bloswang, publiek gemaakt door prijswinnende uitgeverijen, bekend van onomstreden literaire mijlpalen.” Stercolumnist in het andere blad.

Zoals alle onderwerpen in de J/M is er altijd wel een commerciële partij die er een belang bij heeft, als betrof het een vingeroefening voor dat wat anno nu HBO-werk heet te zijn maar in mijn optiek below the ethical line standwerk van producten in de handverkoop category moet heten (broodroef, ook een woord, als marketeer zijnde).² Visites maken, zingen, samen met Betsy gasten ontvangen, de tableaux vivants facebooken (of zoiets dan toch).

De vreemdsoortige werkgelegenheid van de Nederlandse HBO+'er, type zzp'er of consultant, is niet zonder gevolgen, want dat is niets (qed).

1 Door José Hordijk buiten de kring gezet worden, het lijkt me héérlijk! “Sorry juffrouw dat ik uw les heb verpest,” en dat het daarna weer goed is tussen jou en de juf. Welke journalist wil nu niet een *weekendkatern volschrijven* over José en de nieuwe methode? Welke fotografe wil niet haar mannelijke kant dan aan het woord laten for a higher density of women (even een Binas momentje).

2 Als u dit niet meteen duidelijk is, leest u het nog eens. U kan het best, maar bent het een beetje ontwend. Te doen wat u zélf wilt. En Rocco's odnerwerp was literatuur en u weet: nooi leest nooit makkelijk weg.

Carpe diem quam minimum credula postero

of

VIVOS AD TEMPLUM CONVOCO. MORTUS SEPELIENDOS PROCLAMO.

**Blij of
studieus?** Eentje die voor de hand ligt: blij, happy-go-lucky zelfs? Of studieus en serieus: Germaans baargericht, Bataafse republiek, Old Billy werd 62 (of een ander Midas Dekkersiaanse encyclopediealinea naar keuze). Nog eentje.

Oma's van nu die zo slank zijn als hun dochter kunnen de lotgevallen van de anti-Marjolein vernemen. In Privé of Weekend. En ze heet Koblenko of Yolenthe. De providerman is weer helemaal terug van nooit echt weggeweest, maar het rolmodel was in ieder geval een tijdje in ongenade gevallen. Niet meer, kennelijk. "Het gaat 'r toch niet om of ik rijk bén, het gaat erom dat ik eraan kan komen," soebatte Jort nog, maar het mocht niet meer baten.³ Wat voor vrouwbeeld neer te zetten, vraag ik me dus af. Carrière of gezin PR'en, bestaat een homo of is het een construct en mama kwil een manman? of kiezen we toch voor de verouderende samenleving die een vervrouwde samenleving is, zij het dat die haars ondanks in het bedrijfsleven niet gezien wordt waar een vrouw receptionist of secretaresse blijft en is .. en meer van dat soort. A hell of a job.

Of dat bedrijfsleven: de ene PR-man zegt dat Rotterdam een havenstad is en de tweede zegt dat we games kunnen ontwikkelen en verkopen. Het eerste tart het vooruitgangsgeloof, het tweede de rede (waaronder begrepen maar niet beperkt tot het -octrooi, -merk en auteursrecht). De intercedent hoef je niks te vragen, een antwoord krijg je toch niet; de ondernemer kun je bellen, maar hij is juist even de deur uit.

Vragen, twijfels, onzekerheden.

Dit wereldbeeld-ding, daarin sta ik niet alleen. Iemand als Bas Vlugt tobt niet alleen met de opvoeding, waar behalve lange termijn problemen Michael Jackson pyjama, badrituelen, Best-Life-net-mijn-moeder en hoe hij de National Geographic Op 11 Voorbereiding (tuinslang, tweewegstekker, breedbeeldteevee) aan de familie uitlegt? Maar hij worstelt dus met gebrek aan slaap, is bang Patty achter een boom aan te treffen, hunkert naar Barbara Barend en disst Myrna (persoonlijk heb ik dat exact omgekeerd) (Myrna, jeugdroom en/want juweliersdochter is nog vrijgezel, ook. Toch wel wat handiger dan een lesbische met kind (ofzo, ik ben niet zo modern, dat ik dat allemaal gewoon maar snap)). Het valt, kortom, niet mee en dan nog alleen als het niet tegen zit.

---

³ Okee, dat is grof. So sew me, had dan een leuke kansarme of allicht *normale* vent genomen als inruiler. Want guess what, mannen hebben net als vrouwen van hun *eigen soort* ook verstand en ik herken een ei als ik het zie. Voorzover dit pakkenmanplacement is, was dat niet opzettelijk de bedoeling, met die push enzo.

Raad eens. De niet-J/M waaruit dit komt gaat hoofdartikelgewijs over de queenbee. Een cowboy, al hoeft dit mannetjevrouwtje geen laarzen te dragen, in figuurlijke zin heeft ze nog laarzen aan als ze verder alleen oorbellen draagt.

Zet de toon, zoekt hofdames om haar gelijk te ondersteunen en regisseert wie met wie omgaat. Want je kunt afwachten wat anderen van je vinden, of dat een stap voor zijn. En opvallend genoeg is aardig zijn in groepsdynamica niet het antwoord op allerlei kwalen, zeker niet bij doorsneepubliek. Daar is leiderschap inderdaad lonend, want de inhoud is volgende week toch al vergeten (neem de politiek en de journalistiek als voorbeeld, bijvoorbeeld).

In een wereld met zoveel onzekerheden vind ik het niet gek dat er queenbees zijn, vanuit opvoeding of aanleg. En ik heb als kinderloze maatschappij-niet-begrijper-wat-kennelijk-wederzijds-is in mijn hart best begrip voor ouders die die relationele agressie erin monteren.

Kamertje opruimen heb ik in elk geval geleerd